

Vaszko Irén – Márton Gábor: Elmúlt júniusokra emlékezve...

A 20. században június két be nem gyógyuló sebet hozott népünknek.

Az egyiket az 1914-i szarajevói merénylet nyomán kipattant első világháborút. Népünk színe-java-virága hullott el a négy évig tartó kegyetlen háborúban. Községünk 397 hős fiának a neve került fel az emlékműre. Oroszországban, Szerbiában, Olaszországban porladnak hamvaik.

A másodikat 1920. június 4.-e hozta. A győztes hatalmak (ANTANT) olyan békét diktált Párizsban, hogy Magyarország 325.000 négyzetkilométeres területéből csupán 97.000 maradt meg. 21 millió lakosból 7,5 millió maradt! Minden harmadik magyar az elcsatolt területeken más ország polgára lett. Családok özönét szakította el az önkényesen, bosszúból meghúzott trianoni határ. S ezáltal a második világháború csíráját is belegyúrták Európa történetébe.

Ezeket a szörnyű igazságtalanságokat csupán az Egyesült Európa reménye képes némileg enyhíteni.

De emlékezzünk a későbbi korok júniusaira is.

Szent László nagy királyunk halálának volt 900 éves évfordulója, amelyet a nagyváradi ünnepek során a televízióban is láthattunk. (V. 17.) Templi József és Tőkés László nagy tisztelettel beszéltek Szent Lászlóról, akit a történelemben hajdan „gáncsnélküli lovag” címmel tanítottak. Ne feledjük, hogy községünk a nagyváradi egyházmegyéhez tartozott.

Júniusban voltak és vannak a papszentelések. A mi vértanú Iványi Györgyünk szentelésének június 29-én lesz 70 éves évfordulója.

Szomorúan kell beszámolni arról, hogy a mi egyházmegyénkben nem szenteltek papot. Mert hol vannak már az áldozatos szülők, akik papnak adták gyermekeiket? Volt idő, amikor egy családból több gyermek is Istennek szentelt életét. Endrődön is volt ilyen család: Ugrin Sándor, Ugrin Béla két testvér, mindkettő jezsuita szerzetes lett.